

Proiect

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENAT

CAMERA DEPUTAȚILOR

Legea Pomiculturii

Parlamentul României adoptă prezenta lege:

Capitolul I Domeniul de aplicare

Art. 1. Prezenta lege reglementează cadrul de orientare al dezvoltării pomiculturii, înființarea și exploatarea plantațiilor pomicole, producerea și valorificarea fructelor pe baza fundamentării științifice și extensiei susținute a progresului tehnic, în condițiile organizării comune de piață în sectorul fructelor.

Art. 2. Organul de specialitate al administrației publice centrale în domeniu, care se ocupă cu strategia de dezvoltare a pomiculturii, este Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor.

Art. 3. Organizarea comună de piață în sectorul fructelor conține reguli privind:

- a) patrimoniul pomicol și potențialul de producție pomicolă;
- b) producerea materialului săditor pomicol;
- c) valorificarea și securitatea alimentară a fructelor și produselor din fructe;
- d) organizațiile profesionale, interprofesionale și organismele pe filieră;
- e) instrumentele și mecanismele de reglementare a pieței.

Capitolul II

Producția pomicolă

Secțiunea I

Patrimoniul pomicol

Art. 4. (1) În România, păstrarea patrimoniului pomicol, menținerea și ridicarea valorii biologice și a potențialului productiv al plantațiilor de pomi, arbuști fructiferi, protejarea mediului înconjurător constituie o datorie a tuturor cultivatorilor.

(2) Patrimoniul pomicol este alcătuit din : pomi și arbuști fructiferi, indiferent de sistemul de cultură, căpșunării, pepiniere pomicole, inclusiv terenurile pentru asolamente, terenurile în pregătire pentru plantare și terenurile din intravilan plantate cu pomi, arbuști fructiferi și căpșuni.

Art. 5. (1) Patrimoniul pomicol se clasifică în următoarele categorii:

- a) plantații tinere până la intrarea pe rod;
- b) plantații pe rod, în plină producție;
- c) plantații pe rod, în declin;
- d) pepiniere pomicole;
- e) colecții pomologice, culturi de concurs și loturi experimentale;
- f) terenuri în pregătire pentru înființarea plantațiilor.

(2) Sistemul de cultură se definește prin densitate, sortimente, tehnologii, performanțe tehnice și economice și se clasifică astfel:

- a) sistem intensiv;
- b) sistem superintensiv;
- c) sistem extensiv – clasic;
- d) pomi răzleți.

Art. 6. (1) Plantațiile de pomi fructiferi, arbuști fructiferi și căpșunării se realizează, în România, cu precădere pe arealele consacrate, situate în special în zona colinară, pe nisipuri, precum și în alte terenuri cu condiții ecologice favorabile, denumite areale pomicole, care sunt supuse delimitării teritoriale.

(2) Areele pomicole reprezintă zona geografică de cultură a pomilor și arbuștilor fructiferi și constituie o categorie distinctă a fondului funciar.

(3) Din punct de vedere teritorial, patrimoniul pomicol se delimitează în zone, bazine, centre și exploatații pomicole, alcătuite din livezi, astfel definite în normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(4) Pomii și arbuștii fructiferi situați în curți, pășuni, fânețe, aliniamente și perdele de protecție, denumiți *pomi răzleți* și ale căror produse nu fac obiectul comercializării pe piață nu fac parte din cadastrul pomicol.

(5) Înregistrarea pomilor răzleți se evidențiază separat.

Art. 7. (1) Delimitarea teritorială a patrimoniului pomicol se înregistrează în cadastrul agricol ca poziție distinctă, numită Cadastru pomicol, și urmărește:

- a) stabilirea perimetrelor patrimoniului pomicol;
- b) structura patrimoniului pomicol pe sisteme de cultură, specii, parcele și deținători.

(2) Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor împreună cu Ministerul Administrației Publice stabilesc normele metodologice de realizare și ținere a evidenței cadastrului pomicol, ca o componentă a Cadastrului agricol, cu respectarea normelor metodologice de aplicare a legii cadastrului și normelor metodologice elaborate de Oficiul Național de Cadastru Geodezie și Cartografie.

(3) Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor împreună cu Academia de Științe Agricole și Silvicultură "Gheorghe Ionescu Sisești" efectuează periodic lucrări de delimitare și actualizare a arealelor pomicole, precum și a celor pentru obținerea produselor cu denumire de origine.

Art. 8. În coordonarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor și Ministerului Administrației Publice se organizează recensământul patrimoniului pomicol, din 10 în 10 ani, la ultimul fine de an al deceniului încheiat.

Art. 9. Criteriile de înființare și defrișare ale plantațiilor pomicole, denumite livezi, indiferent de forma de proprietate vor fi reglementate prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

Secțiunea a II – a

Producerea materialului săditor

Art. 10. În pomicultură se admit la plantare următoarele categorii de material săditor:

- a) pomi altoiți, de unul sau doi ani formați în pepiniere;
- b) pomi de unul sau doi ani pe rădăcini proprii, din sortimentul admis la înmulțire, obținuți prin metode clasice sau culturi de meristeme;
- c) butași înrădăcinați, marcote, stoloni.

Art. 11. Pentru producerea materialului săditor pomicol sunt folosite următoarele categorii de material inițial:

- a) portaltoi obținuți pe cale generativă din sămburi și semințe, proveniți din pomi sau plantații de seminceri autorizate;
- b) portaltoi obținuți pe cale vegetativă – clone – din plantații mamă de butași și marcotiere, autorizate sau prin culturi de meristeme;
- c) altoi prelevați sub forma de ramuri sau muguri, din plantații autorizate.

Art. 12. Categoriile biologice superioare, de material săditor pomicol, prebază și bază, se produc în unități autorizate, în structura și cantitățile solicitate de pepinierele pomicole comerciale, în conformitate cu Catalogul oficial al soiurilor de plante și hibrizi cultivate în România și Cataloagele soiurilor și hibrizilor cultivați în Uniunea Europeană, pentru înființarea de plantații mamă altoi și de plantații semincere.

Art. 13. Producerea și comercializarea materialului săditor pomicol se face numai de către pepinierele pomicole autorizate, potrivit Legii nr. 266/2002 privind producerea, prelucrarea, controlul și certificarea calității, comercializarea semințelor și a materialului săditor, precum și înregistrarea soiurilor de plante.

Art. 14. Pepinierele pomicole au obligația să producă material săditor numai din categoriile biologice prevăzute în sortimentul aprobat prin Catalogul oficial al soiurilor de plante și hibrizi cultivate în România și Cataloagele oficiale ale soiurilor și hibrizilor cultivați în Uniunea Europeană.

Art. 15. Baza materială aferentă sectorului de producere a materialului săditor pomicol este protejată de lege, iar schimbarea destinației acesteia nu poate fi făcută fără aprobarea Institutului de cercetare – dezvoltare pentru pomicultură al Academiei de Științe Agricole și Silvici.

Secțiunea a III – a

Înființarea, exploatarea și defrișarea plantațiilor pomicole

Art. 16. (1) Soiurile fiecărei specii de pomi, arbuști fructiferi și căpșuni se clasifică în următoarele categorii: recomandate, autorizate, autorizate temporar și interzise.

(2) Definițiile grupelor de soiuri sunt prezentate în normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(3) Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor prin Institutul de cercetare – dezvoltare pentru pomicultură asigură elaborarea lucrărilor de zonare a speciilor și de pomi și arbuști fructiferi recomandate și autorizate pentru cultură în cadrul fiecărei zone, bazin și centru pomicol, precum și actualizarea periodică a acestora.

Art. 17. Înființarea plantațiilor de pomi și de arbuști fructiferi, organizate în exploatați pomicole comerciale amplasate în zone, bazine, centre pomicole cu o anumită structură de specii și soiuri se va efectua în conformitate cu prevederile prezentei legi.

Art. 18. (1) Strategia de dezvoltare a pomiculturii se elaborează de Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor cu participarea unităților de cercetare și învățământ și în colaborare cu organizațiile profesionale și interprofesionale recunoscute, în concordanță cu cerințele integrării României în Uniunea Europeană

(2) Obiectivele strategice ale dezvoltării pomiculturii sunt:

a) concentrarea și specializarea producției pomicole;
b) dezvoltarea centrelor și bazinelor cu vocație și tradiție în domeniu care să asigure specializarea pe produse de calitate cu denumire de origine.

Art. 19. Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor și instituțiile publice cu atribuții în domeniu au responsabilitatea ca prin măsuri și acțiuni de îndrumare, sprijin și consultanță ca și prin politica de impozitare a venitului agricol să orienteze producătorii agricoli pomicultori cu privire la

zonarea, amplasarea, dimensiunile exploatațiilor, structura speciilor și a soiurilor și altele asemenea.

Art. 20. Exploatațiile pomicole comerciale beneficiază de facilități financiare din partea statului, în conformitate cu legislația în vigoare pentru înființarea de plantații pomicole comerciale în zonele, bazinele și centrele pomicole stabilite de Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor împreună cu Academia de Științe Agricole și Silvice “Gheorghe Ionescu Sisești”.

Art. 21. Amenajarea unor terenuri în pantă, slab fertile și cu fenomene de eroziune a solului și valorificarea acestora prin culturi pomicole este considerată activitate de interes public pentru protejarea mediului și se bucură de sprijinul statului asigurat prin fondul de ameliorare conform, legislației în vigoare.

Art. 22. (1) Plantațiile de pomi cu suprafața de peste 0,5 ha și cele de arbuști fructiferi de peste 0,2 ha, situate în zone, bazine și centre consacrate se înființează în baza Autorizației de plantare, eliberată de Direcția Generală pentru Agricultură și Industrie Alimentară județeană și a municipiului București, conform reglementărilor stabilite prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(2) Pentru plantațiile de pomi cu suprafața mai mare de 2 ha și pentru plantațiile de arbuști fructiferi cu suprafața mai mare de 0,5 ha Autorizația de plantare se eliberează în baza unui proiect de înființare a exploatației pomicole, elaborat de personal autorizat și avizat de Institutul de cercetare – dezvoltare pentru pomicultură sau de Stațiunea de cercetare și dezvoltare pomicolă din zonă.

(3) Sunt exceptate de la obținerea autorizației de plantare colecțiile de pomi și arbuști fructiferi, culturile pomicole de concurs și parcelele experimentale.

Art. 23. Toate plantațiile pomicole destinate interesului comercial se înființează numai cu soiuri din categoriile recomandate și autorizate.

Art. 24. (1) Defrișarea plantațiilor de pomi și arbuști fructiferi de interes comercial aparținând persoanelor fizice sau juridice se face numai în baza Autorizației de defrișare eliberată de către Direcția Generală pentru Agricultură și Industrie Alimentară județeană și a municipiului București, în condițiile prevăzute de legislația în vigoare.

(2) Sunt exceptate de la obținerea autorizației de defrișare colecțiile de pomi și arbuști fructiferi, culturile pomicole de concurs și parcelele experimentale, care se aprobă de consiliile științifice ale unităților respective.

Art. 25. (1) Durata de funcționare a plantațiilor de pomi și arbuști fructiferi, în condițiile de exploatare normală, precum și modalitatea defrișării acestora sunt prevăzute în normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(2) În cazul în care, după defrișare, terenul respectiv nu se replantează, deținătorul are obligația să înainteze la Direcția Generală pentru Agricultură și Industrie Alimentară județeană și a municipiului București, în termen de trei luni înaintea defrișării documentația necesară pentru schimbarea categoriei de folosință a terenurilor, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Art. 26. (1) Plantațiile pomicole provenite prin reconstituirea dreptului de proprietate pe baza legislației în vigoare, plantațiile aflate în rezerva primăriilor, cele concesionate, arendate sau care formează obiectul unor litigii nu pot fi defrișate timp de 5 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) Regimul de exploatare a plantațiilor pomicole concesionate sau arendate este cel prevăzut în Legea arendării nr. 16/ 1994, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 27. Cultura speciilor de nuc, migdal, castan comestibil, alun, numite în continuare nucifere este supusă tuturor reglementărilor din prezenta lege, cu următoarele clauze speciale:

a) Înființarea plantațiilor de nucifere se face cu material săditor selecționat de către pepinierele autorizate. Pe terenurile supuse eroziunii se pot planta și biotipuri locale provenite de la pepinierele silvice.

b) Defrișarea unui nuc sau castan comestibil, indiferent de sistemul de cultură se face pe baza autorizației model prevăzută în anexă, cu obligația plantării prealabile a 5 pomi tineri din soiuri recomandate ori autorizate.

c) Cererea pentru defrișarea nucilor și castanilor comestibili răzleți, solicitată de persoane fizice sau juridice se depune cu cel puțin 3 luni

înaintea executării defrișării, iar aceasta se verifică și se aprobă de Direcția Generală pentru Agricultură și Industrie Alimentară județeană și a municipiului București.

d) În cazurile când se solicită defrișarea plantațiilor de nuc și castan comestibil în masiv, este obligatorie expertiza tehnică efectuată de Institutul de cercetare – dezvoltare pentru pomicultură sau de Stațiunea de cercetare și dezvoltare pomicolă din zonă. Termenul de depunere a documentației de defrișare este de cel puțin 6 luni înaintea datei propuse pentru defrișare.

e) Criteriile care stau la baza documentației în vederea autorizării defrișării nucului și castanului comestibil, răzleți sau în masiv sunt prevăzute în normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

Art. 28. În termen de 90 de zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor și Ministerul Administrație Publice vor organiza inventarierea nucilor și castanilor comestibili aflați în plantații sau ca pomi răzleți, cu consemnarea proprietarilor și a parcelelor cadastrale în care se găsesc.

Art. 29. În programele de împădurire și combatere a eroziunii solului din zonele de cultură a nucului și castanului se vor introduce și aceste specii. Regia Națională a Pădurilor va utiliza la plantare material săditor din soiuri autorizate și recomandate, precum și biotipurile locale.

Capitolul III

Valorificarea fructelor

Art. 30. În funcție de însușirile lor tehnologice, fructele au următoarele destinații:

- a) consum în stare proaspătă;
- b) consum sub forma prelucrată industrial.

Art. 31. (1) Fructele destinate consumului în stare proaspătă pot fi stocate în vederea vânzării, ambalate, transportate spre vânzare, expuse la vânzare, vândute, livrate sau comercializate numai dacă sunt conforme cu

normele de calitate, calibrare și condiționare prevăzute în standardele de calitate în vigoare.

(2) Se supun standardelor de calitate următoarele fructe: cireșele, vișinele, caisele, piersicile și nectarinele, căpșunile, merele, perele, prunele, gutuile, nucile în coajă, fructele de arbuști fructiferi, precum și fructele de orice fel care fac obiectul importului.

(3) Se exceptează de la cerințele de conformitate cu standardele de calitate:

- a) produsele oferite de către producători la centrele sociale de prelucrare, pregătire, ambalare, marcare destinate vânzărilor de gros sau în detaliu;
- b) produsele expediate în vrac către unitățile și fabricile de prelucrare;
- c) produsele transferate de producători către consumatori pentru uzul personal al acestora.

Art. 32. (1) Comercializarea fructelor potrivit prevederilor art. 31 alin. (1) este supusă controlului de conformitate pe filiera produsului.

(2) Controlul de conformitate se face la fața locului, în toate stadiile de comercializare, de către organismele autorizate prin lege.

Art. 33. (1) În cazul unor anume sesizări sau accidente de sănătate în consum, analiza fructelor care au făcut obiectul vânzării pe piață, privind conținutul de reziduuri de pesticide, contaminanți și alte substanțe este obligatorie și se efectuează de laboratoarele acreditate.

(2) Evidența tratamentelor și a substanțelor utilizate în plantațiile pomicole destinate comercializării fructelor se ține de către producător și se supune controlului Inspecției de stat pentru controlul tehnic în producerea și valorificarea legumelor și fructelor.

Art. 34. (1) Se interzice societăților comerciale și agenților acestora comercializarea produselor pentru combaterea bolilor și dăunătorilor la pomi, care se regăsesc sub formă de reziduuri în conținutul fructelor.

(2) Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor va organiza și acredita laboratoare pentru controlul conținutului de reziduuri în fructe, provenite din substanțele chimice de combatere a bolilor și dăunătorilor la pomi.

Art. 35. (1) Fructele proaspete destinate consumului uman, circulă pe filiera de produs, însoțite de certificate de conformitate cu standardele de calitate, eliberate de organismul de certificare instituit în acest scop.

(2) Modelul certificatului de conformitate se va stabili în normele de aplicare a prezentei legi.

Art. 36. (1) Prelucrarea fructelor în scop comercial poate fi făcută de agenți economici autorizați pentru această activitate, cu mijloace proprii sau grupați în diferite forme de cooperare.

(2) Fructele destinate prelucrării industriale vor îndeplini condiții minime de calitate stabilite prin contractul încheiat între producător și prelucrător și circulă însoțite de certificat de destinație industrială emis de organismele de control de conformitate, al cărui model se va stabili prin normele de aplicare a prezentei legi.

Art. 37. Prin prelucrarea fructelor se obțin următoarele produse:

- a) fructe deshidratate, întregi sau porționate; făinuri de fructe;
- b) fructe congelate, individual sau în bloc;
- c) sucuri: cu pulpă de fruct, limpezi, filtrate, conservate prin pasteurizare, nectaruri;
- d) sucuri concentrate;
- e) conserve: compoturi, dulcețuri, gemuri, magiun de prune, marmeladă, piureuri;
- f) distilate: țuică, rachiuri;
- g) fermentate: cidru, oțet;
- h) alte produse.

Art. 38. (1) Dreptul de folosire de către producători a unor denumiri de origine pentru anumite loturi de fructe proaspete sau prelucrate se acordă prin Certificat de atestare a originii geografice.

(2) Certificatul se eliberează de către organele autorizate în acest scop, pe baza verificărilor făcute de specialiști împuterniciți pentru controlul respectării condițiilor impuse pentru producerea fructelor și pentru prelucrarea acestora.

Art. 39. (1) Producătorii și comercianții de produse alcoolice din fructe, în vrac, sunt obligați să țină evidența acestora în conformitate cu normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(2) Sunt scutiți de la ținerea evidenței producătorii ale căror produse distilate nu fac obiectul comercializării.

Art. 40. Etichetarea produselor din fructe la desfacere se face conform legislației în vigoare.

Art. 41. (1) Distilatele care se disting prin originalitatea însușirilor lor imprimată de locul de producere, soiul sau sortimentul de soiuri, tehnologia de distilare folosită, modul de păstrare și învechire, se pot încadra în categoria băuturilor alcoolice din fructe, de calitate superioară, cu indicația geografică din care provine.

(2) Comercializarea distilatelor din fructe de calitate superioară cu indicația geografică, se face sub numele arealului de producție pomicolă delimitată, în mod obișnuit, al bazinului sau centrului pomicol, eventual al localității în care se află exploatarea pomicolă.

Art. 42. Țuca este o băutură alcoolică românească obținută în mod exclusiv prin fermentarea fructelor din speciilor sâmburoase ori a maceratului din aceste fructe, în prezența sau nu a sâmburelui, urmată de o distilare sau redistilare, la o concentrație alcoolică determinată la temperatura de 20°, specifică fiecărui sortiment, în funcție de tradiție, de indicarea arealului de producere a acesteia și de calitatea ei.

Art. 43. (1) Rachiul de fructe este băutura alcoolică obținută în mod exclusiv prin fermentarea fructelor din speciile semănțoase, a marcului sau sucului din aceste fructe, urmată de distilare la concentrația alcoolică specifică astfel încât produsul obținut în urma distilării să aibă aroma și gustul fructului din care provine.

(2) Termenul de “Williams” este admis pentru rachiul de pere produs în exclusivitate din soiul de pere Williams.

(3) Concentrația alcoolică a rachiului de fructe la temperatura de 20°C este de minimum 32% în volum.

Art. 44. În producerea țuicii și a rachiurilor de fructe nu este admis adaosul de alcool etilic din cereale, coloranți sau arome obținute pe cale sintetică.

Art. 45. Se interzice producerea și comercializarea țuicii și a rachiurilor provenite din spirt, arome și coloranți sintetici.

Capitolul IV

Organizațiile profesionale, interprofesionale și organismele pe filieră

Art. 46. (1) Statul sprijină constituirea organizațiilor de producători și a organizației interprofesionale pentru fructe, pe baza inițiativei libere a membrilor cu scopul:

- a) orientării producției și adaptarea ei la cerințele pieței, sub aspectul cantității, calității și protecției mediului;
- b) constituirea unor fonduri operaționale, prin contribuția financiară a membrilor organizațiilor de producători;
- c) de a promova concentrarea ofertei și valorificarea producției pe piață pentru satisfacerea cerințelor consumatorilor;
- d) reducerii costurilor de producție și stabilizarea prețurilor pe piață;
- e) punerii în valoare a potențialului de producție;
- f) promovarea tehnologiilor moderne de cultură a speciilor pomicole și valorificarea fructelor în condiții de eficiență;
- g) coordonării valorificării pe piață a produselor, prin studii de piață.

(2) Recunoașterea organizațiilor de producători și a organizațiilor interprofesionale se va face prin ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor.

Capitolul V

Inspecția și controlul calității fructelor și a produselor obținute din fructe

Art. 47. (1) În vederea implementării prevederilor prezentei legi, se înființează în cadrul Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, ca direcție, Inspecția de stat pentru controlul tehnic în producerea și valorificarea legumelor și fructelor, denumită în continuare ISCTPVLF, cu reprezentare în toate județele țării, în cadrul direcțiilor generale pentru agricultură și industrie alimentară județene și a municipiului București, în cadrul numărului de personal și a prevederilor din bugetul aprobat.

(2) Atribuțiile ISCTPVLF sunt următoarele:

a) controlează respectarea prevederilor privind înființarea și defrișarea plantațiilor pomicole și avizează documentațiile tehnice în vederea emiterii autorizației pentru înființarea și defrișarea plantațiilor pomicole;

b) controlează funcționarea pepinierelor, producerea și comercializarea materialului săditor pomicol;

c) controlează aplicarea tehnologiei de cultură în livezile de pomi fructiferi, arbuști fructiferi și căpșunarii;

d) execută acțiuni de control în legătură cu pregătirea, ambalarea, etichetarea, transportul și desfacerea produselor pomicole, pentru conformitate cu normele de securitate și calitate armonizate cu cele ale Uniunii Europene;

e) execută expertize tehnico și analize în domeniul producerii și valorificării fructelor, materialului săditor pomicol, produselor provenite din fructe, atât a celor alcoolice cât și a celor nealcoolice și a celor cu indicație geografică;

f) colaborează cu organele Ministerului Finanțelor Publice, Ministerului de Interne și Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, în vederea combaterii fraudelor în producția pomicolă și a aplicării prevederilor legale privind politica fiscală;

g) aplică sancțiuni agenților economic, persoane fizice sau juridice, pentru încălcarea prevederilor din normele de producere și comercializare a produselor pomicole și, unde este cazul, sesizează organele de urmărire penală.

Art. 48. Sumele încasate de ISCTPVLF din amenzi și prestări de servicii se varsă la bugetul de stat.

Capitolul VI

Sanctiuni

Art. 49. Încălcarea dispozițiilor prezentei legi atrage răspunderea civilă, contravențională sau penală, după caz.

Art. 50. Constituie infracțiuni următoarele fapte:

a) defrișarea plantațiilor de pomi fructiferi fără autorizație de defrișare a suprafețelor mai mari de 0,5 ha de pomi și arbuști fructiferi în suprafață mai mare de 0,2 ha, prin încălcarea prevederilor art. 27 lit. d) se pedepsește potrivit art. 217 Cod Penal;

b) falsificarea distilatelor, a altor băuturi produse din fructe, precum și a tuturor produselor obținute din fructe, precum și punerea în vânzare a acestora, cunoscând că sunt falsificate, cu nerespectarea art. 36 alin. (1), art. 42, art. 43 alin. (2) și (3) și art. 44 se pedepsește potrivit art. 297 și art. 313 din Codul Penal și confiscarea produselor.

Art. 51. Constituie contravenții următoarele fapte, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni:

a) înființarea plantațiilor pomicole de peste 0,5 ha și a plantațiilor de arbuști fructiferi mai mari de 0,2 ha de fiecare agent economic sau de familie sau extinderea peste această limită a celor existente, fără autorizație de plantare eliberată de direcțiile generale pentru agricultură și alimentație județene, conform art. 22 alin. (1) și (2);

b) înființarea de plantații mai mari de 0,5 ha, extinderea peste această limită sau extinderea celor existente, cu alte soiuri decât cele recomandate și autorizate, prin încălcarea prevederilor art. 23;

c) defrișarea plantațiilor de pomi și arbuști fructiferi prin încălcarea prevederilor art. 24 alin.(1);

d) defrișarea plantelor înaintea expirării duratei normate de exploatare, prin nerespectarea prevederilor art. 25 și art. 26;

e) înființarea sau defrișarea plantațiilor de nucifere fără autorizație de plantare sau defrișare prin încălcarea prevederilor art. 27 lit. a), b) și c);

f) nerespectarea prevederilor art. 33 alin. (1) privind analiza conținutului de reziduuri, contaminanți și alte substanțe;

g) nerespectarea prevederilor art. 33 alin. (2) privind evidența tratamentelor și substanțelor utilizate;

h) nerespectarea prevederilor art. 35 alin. (1) și art. 36 alin. (2) privind obligativitatea însoțirii produselor de certificat de conformitate cu standardele de calitate pentru fructele destinate consumului uman în stare proaspătă, respectiv, certificat de destinație industrială pentru fructele proaspete destinate procesării;

i) nerespectarea prevederilor art. 39 alin. (1) de către producători și comercianți, privind obligativitatea ținerii evidenței produselor din fructe;

j) punerea în consum și comercializarea fructelor și a distilatelor din fructe și a altor produse obținute din fructe care nu corespund caracteristicilor calitative stabilite prin standardele în vigoare, prin nerespectarea prevederilor art. 31 alin. (1) și (2) și a art. 36 alin. (2);

k) folosirea denumirii geografice a produselor distilate din fructe din zona de cultură care nu are drept de indicație geografică, prin încălcarea prevederilor art. 38 alin. (1);

l) nerespectarea prevederilor art. 38 alin. (2) privind obținerea certificatului de atestare a originii geografice și art. 40, privind etichetarea produselor, - fructe proaspete, distilate și industrializate.

Art. 52. (1) Contravențiile prevăzute în art. 51 din prezenta lege se sancționează după cum urmează:

a) cu amendă de la 10.000.000 lei la 20.000.000 lei, cele prevăzute la lit. a), b) și e);

b) cu amendă de la 30.000.000 lei la 50.000.000 lei, cele prevăzute la lit. c) și d);

- c) cu amendă de la 50.000.000 lei la 75.000.000 lei, cele prevăzute la lit. f), g), h) și j);
- d) cu amendă de la 50.000.000 lei la 100.000.000 lei, cele prevăzute la lit. l) și k).

(2) Amenzile contravenționale se aplică persoanelor fizice și juridice.

Art. 53. Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute în prezenta lege se fac prin proces – verbal încheiat de persoanele împuternicite de Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Sănătății și Familiei, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, fiecare în raport de atribuțiile ce-i revin prin lege.

Art. 54. Contravențiilor prevăzute la art. 52 alin. (1) și (2) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/ 2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări de Legea 180/ 2002.

Capitolul VII

Dispoziții finale

Art. 55. (1) Normele de înființare, întreținere și defrișare a plantațiilor pomicole, arbuști fructiferi și căpșunării, condițiile pe care trebuie să le îndeplinească fructele pentru valorificare în stare proaspătă și conservate, precum și produsele distilate obținute din fructe, condițiile de atribuire a denumirii produselor cu indicație geografică, normele de comercializare, precum și alte măsuri, se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi, elaborate de Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, cu avizul Ministerului Sănătății și Familiei, Ministerului Finanțelor Publice, Ministerului Integrării Europene, Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor și Ministerului Justiției.

(2) Normele metodologice pentru aplicarea prezentei legi vor fi elaborate în termen de 90 de zile de la publicarea ei în Monitorul Oficial al României, Partea I și vor intra în vigoare la data publicării lor în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 56. (1) Prezenta lege intră în vigoare la 90 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Legea pomiculturii nr. 11 din 26 iulie 1974, publicată în Buletinul Oficial al Republicii Socialiste România nr. 105/29 iulie 1974.

Art. 57. Anexa face parte din prezenta lege.

*Această lege a fost aprobată de Camera Deputaților
în ședința din, cu respectarea prevederilor
art. 74 alin. (1) din Constituția României.*

***Președintele Camerei Deputaților
Valer Dorneanu***

*Această lege a fost aprobată de Senat
în ședința din, cu respectarea prevederilor
art. 74 alin. (1) din Constituția României.*

***Președintele Senatului
Nicolae Văcăroiu***